

Forfatter: Nansen, Peter

Titel: Udrag fra KAMMERATER

Citation: Nansen, Peter: "Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating", i Nansen, Peter: *Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating*, Gyldendal, 1908-09, s. 277. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-nansen03ny-shoot-idm140127433288720/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating

HENRIK. Aa, blot en lille Smule. Jeg trængte til at prøve min Frihed.

ELLEN. Og kan Du saa tænke Dig mig lille Fæ, der gik derhjemme og havde Samvittigheds-skrupler, fordi jeg troede, Du var fortvivlet. — Men dit Brev til mig, Henrik, jeg synes dog, det var saa alvorligt?

HENRIK. Ja, Du vilde da vel ikke, at jeg skulde have skrevet humoristisk? — Men nu Du, lad os nu faa dine Bekendelser. Var *Du* fortvivlet?

ELLEN. Ja lige straks.

HENRIK. Hvor længe?

ELLEN *efter en lille tøvende Pause, rask.* Til jeg havde sovet paa det og set de andres Bedemandsansigter. For saa forekom pludselig det hele mig saa latterligt, at jeg lo himmelhøjt. Det var om Formiddagen ved Frokosten, da Fa'r med rørt Stemme bød mig Sildesalaten. Jeg lo, saa de troede, jeg var bleven gal.

HENRIK. Og saa siden har Du altsaa været glad?

ELLEN. Ja, jeg var saamæn meget glad. *Pause.* Men *var* der alligevel aldrig Dage, Henrik, hvor Du tænkte paa mig og længtes lidt efter mig? Jeg mener naturligvis ikke saadan forelsket, for *det* véd vi jo, at vi ikke elsker hinanden mere, men blot som Ven?

HENRIK *alvorlig.* Jo, Du. Ofte naar jeg sad ene om Aftenen og faldt i Tanker, saa var det Dig, jeg tænkte paa. *Tager hendes Haand.* Og saa kunde jeg gribe mig i at længes efter at sidde, som jeg nu sidder, med din lille bløde Haand i min, og tale med Dig, saadan som vi nu sidder og taler — som gode Venner. *Pause.* Og véd Du, hvad jeg aldrig kunde glemme? Hver Gang jeg tændte min Cigar, maatte jeg tænke paa gamle Dage, naar Du, umaadelig